

verleidingen, beloften, het geven van geld of andere handelingen militairen of zeelieden in 's lands dienst van hun plicht trachtten af te brengen en hen te bewegen tot gehoorzaamheid aan den gewezen Kapitein-Generaal en Admiraal-Generaal der Vereenigde Nederlanden of de oude Staats- of stadsregeering, „zonder eenige ontferming” met den dood gestraft zouden worden; hetzelfde zou geschieden met hen, die zich schuldig maakten aan daden, waardoor de openbare rust en de persoonlijke veiligheid der ingezetenen in hun woningen of daarbuiten bedreigd werden. Bij betrapping op heeterdaad zouden de vormen der justitie niet meer in acht genomen behoeven te worden en de delinquenten op confessie en voor het gemoed van den rechter voldoende overtuiging veroordeeld moeten worden. (Dit laatste lijkt meer voor de heftige patriotten bestemd geweest te zijn.)

De raad had er nog over gesproken of men voor den 8en Maart een tweede compagnie schutters onder de wapenen zou doen komen, maar op de mededeeling van den kolonel der schutterij, dat hij alles zoo geregeld had, dat in een oogenblik meerdere compagnieën gereed zouden zijn, had men dit maar gelaten. Alles bleef evenwel tegen de verwachting in volmaakte rust.

Op 12 Maart reikten de „volksvrienden” den raad een declaratoir betreffende het geval Gildenhuis over, waarbij zij zich de eer gaven, veel langer dan de raadsleden een revolutionair hart bij zich gedragen te hebben en leven en goederen veil gehad te hebben voor het ware belang van hun geteisterd vaderland. Zij waren geen stillen in den lande, geen patriotten van gisteren of heden. Duidelijk lieten zij verder in het stuk uitkomen, hoe zij vóór de omwenteling tegen de bestaande regeering en in het belang der Fransche broeders werkzaam geweest waren. Zij hoopten dat de raad meer aandacht aan dit declaratoir zou schenken dan aan de door hen ingezonden adressen ten behoeve der noodlijdende en naar werk reikhalzende patriotten. Was aan deze adressen meer aandacht besteed, dan zou het geval Gildenhuis niet hebben plaats gehad. Zij keurden de mishandeling van Gildenhuis wel af, maar zij hadden daarbij gaarne gezien, dat de raad even snel was geweest met eene publicatie als